

ikke noget Forslag om, at de skulle administreres paa nogen anden Maade end hidtil, men da et æret Medlem har rejst dette Spørgsmaal, skal jeg sige, at jeg ikke har det fjerneste imod, at Husmændene ere med til at udføre det Arbejde, der er at udføre for at faa anvendt disse Penge paa en god og fornuftig Maade; tværtimod, jeg anser det for rigtigt, at Husmændene komme med i dette Arbejde. Saa vidt jeg ved, har heller aldrig nogen Landboforening nægtet at samarbejde med Husmændene paa dette Omraade. Jeg tror, at Landboforeningerne Landet rundt have gjort et godt Arbejde med Hensyn til Anvendelsen af disse Beløb, der ere stillede til Raadighed fra Statens Side. Jeg tror, at de ogsaa ville gøre det i Fremtiden, og at de ere villige til at samarbejde med Husmandsforeningerne paa dette Omraade. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at det at overlade til Ministeriet eller paalægge dette, at det skal uddele til Husmandsforeningerne f. Eks. 10,000 Kr., som skulle anvendes til Præmiering af Husmandsbrug og Rejser for Husmænd, og at Landboforeningerne skulle have andre 10,000, tror jeg vilde føre os ind i det rent vilde paa dette Omraade. Den Vej, som man bør gaa her, er, at Husmandsforeningerne søge Samarbejde med Landboforeningerne, muligvis gaa op i disse, saa faa de ganske sikkert den Indflydelse paa Anvendelsen, som der er Grund til at give dem, og som de muligvis ønske.

Det ærede Medlem nævnte Forskudsforeningerne og udtalte som sin Mening, at Husmændene adskillige Steder ikke kunde komme med i disse Foreninger. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Mig bekendt — jeg kender ganske vist ikke saa mange Forskudsforeninger — nægte Forskudsforeningerne ikke at tage Husmænd med. Men for øvrigt ere de jo byggede fuldstændig paa Selvstyre i Overensstemmelse med den af Rigsdagen vedtagne Lov, og skulde der være en enkelt Husmand, som ikke kunde komme med, er det ganske sikkert, fordi han ikke har været anset for at yde nogen som helst Sikkerhed for det Laan, som han har villet have, men det har vistnok, hvis det er rigtigt, ramt baade Husmænd og Gaardmænd og maaske flere af de sidste end af de første.

Kun et Par af Ændringsforslagene give mig Anledning til et Par Bemærkninger. Ændringsforslag Nr. 27 om, at Bevillingen til en Dyrlægge i Faaborg pr.

Varde skal begrænses til 5 Aar, har jeg ikke noget som helst at indvende imod, tværtimod finder jeg det fuldt ud berettiget. — Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 157, der gaar ud paa at nægte de foreslaaede 7,500 Kr. til Justitsraad L. Friis' Virksomhed for Indarbejdelsen af et Marked for dansk Kvæg i Rusland, skal jeg bemærke, at naar jeg har stillet dette Forslag, er det begrundet i, at jeg tror, det har og vil have sin Betydning, om der kunde indarbejdes et Marked for danske Kreaturer i Rusland. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har Ret i, at det vilde være til Skade for Landbruget, om vi fik et saadant Marked. Derimod kan det være mere tvivlsomt, om det overhovedet kan lade sig gøre at faa det indarbejdet, saaledes at det virkelig faar nogen Betydning for Landbruget, og jeg skal villig erkende, at de Bestræbelser, der hidtil have været gjorte for at faa et saadant Marked, ikke have baaret Frugt i noget stort Omfang. Jeg skal derfor ikke gøre nogen videre Indvending imod, at Udvalget foreslaar at nægte dette Beløb, saa meget mindre som det Arbejde, der er gjort fra Landhusholdningsselskabets Side, jo meget vel kan optages fra anden Side, og jeg tænker da her nærmest paa den Eksportforening, der er dannet i dette Øjemed.

Jeg har dernæst kun tilbage at omtale de enkelte Spørgsmaal, der have været drøftede mellem Finansudvalget og mig, og som strengt taget ikke berøre hverken Finansloven eller Ændringsforslagene. Jeg skal da først sige med Hensyn til den Kontrakt, der er oprettet mellem Statsskovvæsenet og Jensen-Tusch, Stendalgaardssavværk, at den udløber den 31. Marts 1906. Hvad der derefter skal foretages, om der overhovedet skal stiftes nogen ny Kontrakt, tør jeg ikke udtale mig bestemt om i dette Øjeblik; kun vil jeg sige, at jeg skal søge at faa løst dette Spørgsmaal paa en baade for Befolkningen og Staten tilfredsstillende Maade. Jeg ser meget vel, at det kan have sine Vanskeligheder, fordi Befolkningens Interesser derovre let ville gaa i Retning af at faa billig Brænde, medens Staten jo har sin Interesse af, at Skoveffekterne kunne indbringe saa meget som muligt. Imidlertid haaber jeg, at det skal kunne lykkes at træffe en Ordning, som ikke skal vække saa stor en Misfornøjelse som den, jeg ved, der nu er til Stede med Hensyn til den indgaaede Kontrakt, der blev indgaaet